

Skromność tających się z pięknymi swymi czynami wystarcza w prawdzie, do zapewnienia im tej wewnętrznej pociechy, która serce samotliwych nappierwszą jest nagrodą, ale nie odpowiada bynajmniej Rządu zamiarom, który takowe cnoty dla tego głosi, aby ich podał do naśladowania i do wdzięczności narodowej. Temi pobudkami powodowany Urząd Administracyyny tutejszego powiatu, winien wyjawić imie Anonima, który proźney nie szukając stąd chluby, hojnie w kommissyi patrijotycznych ofiar, dla powstałego narodowego woyska złożył dary. Jeden z tych był J.W. Xiądz Biskup Krakowski, który 40,000 złp. w samych początkach zasilił wspomnianą kassę. Niech ten dowód patrijotycznej Jego gorliwości będzie wiadomy, ażeby oyczyna poznała prawych swych synów!

Z Warszawy d. 23. Stycznia.

Dalszy ciąg postępowania Towarzystwa Królewskiego Przyjaciół nauk d. 22 Grudnia.

Lesz nie długo Pałkownik Godebski porzucił miał to miejsce, dla oddania ostatniej z życia swego postęgi. — Zapisanym było w xiędze wyręków, że Polacy po oswobodzeniu tej części, gdzie wznosiła się kolebka

pierwotnej Leshitow osady, mieli posunąć oyczyste granice swoje aż za dawną stolicę, która obeymuje w sobie groby najlepszych Królów naszych, i wymowne pamiątki najszczęśliwszych dla narodu czasow. Pycha! nie dość w rachubach swoich ostrożna, miała stać się na nowo niewdzięczną względem wspianego tomyślnego zdobywcy, by tym sposobem naprawiła skutki owej dawnej względem nas niewdzięczności za Wieńską [wypławę] Złotej strony, naród w szczyptym pierwotnych zawiązkow obręble dopiero co wskrzeszony, miał już Zbawcy swemu złożyć piękną daninę wdzięczności, i okazać mu pierwszą próbę, ile dokazać może w stanie pozornego nawet offerocenia, gdzie własnym tylko zostawiony był siłom. — Nieprzewidywana tak blisko, wybuchła nagle wojna między Francją i Austryją. Nieprzyjaciół mylnym powodowany układem, czyli też fałszywemi uwiedziony doniesieniami, nachodzi niespodzianie z ogromnym woyskiem spokojne zagrody nasze. Rozumiał podobno, iż miał do czynienia z Polską dawnym nierządem miotaną; a biorąc miarę z bliższych około siebie wzorow, nie domyślał się wcale, iż daleko przez samo ie-

dynie na czas krótki wstąpienie twarzonego Giemiuszu na ziemię naszą, odrodziło tutaj wszystko, — i ludzie i sprawy. Kiedy więc w Niemczech, za każdym krokiem spotykał znowu dawnych swych pogromców, upokarzających nowemi czyny bezroztropne przedsięwzięcie, w tenże sam czas, na szczyple Polaków posadzie, w każdym oddzielnym kufcu mizerney garstki wojsk naszych, znajdował Termopilańskich Spartanów!

Putkownik Godebski odebrał niebawem rozkaz wyruszenia w pole z dwoma batalionami swego pułku: było to spełnieniem gorących życzeń jego. Zapomnieć nie potrafię chwili ostatniego widzenia się z lubym przyjacielem. Znajdowałem się pod ow czas wspólnie z kolegami memi na posiedzeniu ustanowionego świeżo Dyrektoryum gwardyi miejscowej narodowej, w mieszkaniu komendanta stolicy, Putkownika Saugnier. Był tam obecnym i J.W. Rezydent Francuzki, Serra, członek T. P. N. — Mąż głębokiej nauki, Mąż silnego serca wśród trudnych zdarzeń, który w owey krytyczney przygodzie działał pomiędzy nami wpływem męznego przykładu, i dowiódł iak umiał ufać giemiuszowi, wysokim przeznaczeniem i władney potędze swojego Monarchy. Przed samą prawie północą wehodził Putkownik Godebski, i uwiadomia komendanta Warszawy, iż ciągnie tędy z Modlina do obozu. Drogi błotniste, trudnemi w ow czas były do przebywania, pora nadzwyczaj słotną. Putkownik Saugnier radzi mi, aby przez wzgląd na żołnierza trudnym marszem znuzonego, wypocząć dał putkowi przez resztę nocy. — "Kazałem (odpowie Godebski) rozdać nieco żywności i napoju. Żołnierz jest w najlepszych chęciach, i spieszyć bez odpoczynku pragnie na przeciw nieprzyjacielowi. Czuję głęboko wartość od-

zyskanej oyczyzny, i wie za jaką sprawę ma walczyć. Poydę więc daley bez zwłoki.", Z rozeculeniem uściscieli mówiącego przytomni: wyrazy te dawały dostrzegać ducha armit. Wychodzący z pośpiechem, dłoń podał mi pżyziazną: — Nieśięty! miało to byćż anakiem ostatniego pożegnania!

Kiedy coraz gwałtowniejsze zbliżanie się nierównie liczniejszego nieprzyziaciela kazało przewidywać nieubędną konieczność stanowczych z nim walki, Godebski upraszał Xięcia Naczelnego Dowodczy dla pułku swego o pierwszeństwo do boju; a zyskawszy nicjaką w tey mierze nadzieję, obie ał często swe zbrojne roty, powtarzając do nich: — *Ufam z pewnością, iż zastżycie sobie teraz przez waszą odwagę, by Numer nasz 8my zmienionym został na pierwszy.*

Dzień 19 Kwietnia r. b. został dniem pamiętney w dziejach wojennych b.twy pod Raszynem. Nieprzyziaciel był w pięcionasob liczniejszym, a po większey części walczył wprawionemi do boju pułkami, pżeciwi świeżo ukształconemu żołnierzowi. Tżeba wtedy było nayspełniejszego poświęcenia się dla oyczyzny, potrzeba było prawdziwie armii samych Bohatyrow, jeżeli owa rozprawa nie miała ściagnąć na nowo śmiertelney przerwy politycznego bytu narodu. — Pierwszy batalion pułku 8go i kompania grenadyerow batalionu 2go, pod mętnym Godebskiego dowodztwem, (w swoim stanowisku na prawym skrzydle,) miały do odpierania przewyższające kilkokrotnie mnostwo Austryaków. Przytomność umysłu dowodczy sprawiła, iż przez zręczne posunięcie linii na przod, morderczy ogień nieprzyziacielskiej artileryi pżestał rozrzedzać szeregi walczących. Lecz przyszło w krótcie do okropniejszey bitwy. Ufny w sily liczbą przemagające, par-

n'przyjacie! swym ogromem szczup'e naszych oddeisy, którym iuż nie pozostało, jak tylko walczyć o własne ocalenie. Z bohatyrską dzie nością przytomnego umysłu, wraca Godzki, kilkokrotnie do porządku swe wstrząsione szeregi i odiera natarczywą siłą. Z ubtego pod sobą konia przesiada spokojnie na innego: i niebawem odbiera postrzał w lewą nogę. Rana nie wstrzymuje go ani na chwilę od dowodzenia walczącym; zwraca on nieraz jeszcze los boju na swą stronę, pomimo że iuż zbyt zbliżony ogień przemagającego nieprzyjaciela, stawał się dla garstki naszych coraz okropniej morderczym. Kompanie odważnych grenadyerów, zmnieyszone mi były do trzeciej części. Posuwa się na ich czele z kilkudziesiąt przybranymi fizylierami nieustraszony [dowodząca, jak gdyby chciał ostatnią jeszcze wywrzeć ufilność. Już z bagnetem w rękę szczęśliwie uniosł natarczywych do cofania się, kiedy od zbyt bliskiego strzału śmiertelną poniżej piersi odbiera ranę, i z konia spada. — Przywiązani żołnierze uniosli rannego na płaszczu z placu boju: prosił, by mu pozwolono mu zostać łupem Austryaków. Musieli przeczynać sobie nieustannie drogę bagnetem w pośród nieprzyjaciela, który ich ciągle otaczał. Obok unoszonego: zginął odważny Porucznik Dobiecki. Gdy z zemdlonym przez ubieg krwi Pukownikiem spoczywano na ustronnym i nieiako bezpieczniejszym miejscu, odebrał on nowy jeszcze postrzał w lewe udo, i rzekł spokojnie: *więc ty mnie także nie miasz?* — Były to Bohatyrski słowa ostatnie. — Sierżant w ow czas grenadyerów, a dziś porucznik w 5tym Galicyjskim pułku, mężny Zorawski, odwoził go bryczką do miasta jina ręką swoich. Poranna była siuż znacznie spóźniona, i ranny nie mógł zostać opatrzonym. W ciągu godzi-

ny ubiegła krew do ostatniej kropli, i walczy Pułkownik Godzki oddał bohatyrskie go ducha w ostatniej ofie ze dla oyczyzny.

(Reszta potem.)

Z Wiednia d. 28. Lutego.

D. 7 Lutego r. b. zostało w Paryżu formalne zaręczenie małżeńskie między Najjaśniejszym Césarzem Francuzów i Królem Włoskim, i Cesarzówną Jucé Arcy Xżniezką Maryą Ludwiką, najstarszą córką Najjaśniejszego Cesarza Austryackiego, naszego Najjaśkawszego Pana, przez umocowanych do tego z strony Austrii Ambassadors, Xcia Schwarzenberga, a z strony Francyi Ministra związków zgraniczonych, Xcia Cadore, podpisane. Zamiana zatwierdzeń tej umowy nastąpiła w Wiedniu d. 21 b. m. między JW. Ministrem Stanu do spraw zagranicznych, Hrabą Metternich de Winneburg, i Cesarzsko Francuzkim Abassadorem, Hrabą Otto de Moley — Wielkiemu temu związkowi błogostawia miliony ludzi! Narody Europejskie widzą w nim zakład pokoju i cieszą się po zakończonych, ch walkach pomyslną przyszłością! — Do zakończenia tego [uroczywego] związku przybędzie do tutejszey stolicy na początku przyszłego miesiąca Wiceburman państwa Francuzkiego, Xżę Neufszatelski, jako Wielki Ambassador. J. C. K. Mość rozkazać raczył, aby to dla obu Cesarzkich krajów tak pomyslnie zdarzenie obchodzone było z okazalnością, odpowiadającą wielkiemu temu przedmiotowi i wysokim czcniom traskliwego Monarchy i kochajacego oycy. — C. K. aktualny Szambellan, Xżę Paweł Esterhazy, wyjechał wczoray na granice monarchii dla przyjęcia i powitania W. Ambassadorsa.

Dzisiejsza gazeta dworska ogłosiła patent Najjaśniejszego Cesarza względem Bankocelli, którego treść następująca.

- 1) Bankocetle, których liczba około 950 milionów wynosi, będą z wolna za bilety wykupne wymieniane. Nim jednak wymienione zostaną, przyjmowane będą w wszystkich kasach i płacy podług nominalnej wartości.
- 2) Bilety wykupne będą miały wartość konwencyjnej monety, ponieważ mieć będą dostateczną hypotekę i co rok będzie ich część przez wpaszczenie w bieg konwencyjnej monety umarzana.
- 3) Bilety wykupne robicne będą przez przypiętą komisją pod nazwiskiem *Deputacyi do umorzenia bankocetlow*, składającą się z deputowanych od stanów wszystkich prowincy i deputowanych od zgromadzeń kupieckich miast znaczniejszych. Biletów wykupnych tyle tylko zrobionych będzie, ile potrzeba do ściągnięcia całej masy bankocetlow, które przez powyższą komisją zaraz przy wymienianiu na bilety i w obecności wymieniałego palone będą. Rzeszona komisja mieć będzie oprócz tego dozór nad funduszem umorzenia, zamieniać w czasie bilety wykupne na konwencyjną monetę &c. Wyznaczenie tej komisji będzie drukiem ogłoszone, która czynność swoją od 1go Lipca r. b. rozpocznie.
- 4) Fundusz do umorzenia długów królewych i pieniędzy papierowych składać się będzie w dziedzicznych krajach z rozpisanego na majątek poboru, który nie może w żadnym przypadku przechodzić toteż części stałego majątku. Ten rozpisany będzie na kilkoletnie raty, z wszelką ile być może dla płacących łatwością. J. C. K. Mość spodziewa się, iż fundusz ten pomnoży się znacznie przez wezwanie do składek królestwa Węgierskiego, księstwa Siedmiogrodzkiego, duchowieństwa, szlachty i lewody Jerzego Czarny odbywała rada Bel
- 5) Do funduszu umorzenia przydane także są wszystkie dobra duchowne, które z natury swojej należą do kraju. Duchownym a toli za ewnionie jest świętobliwie zgodne z powagą religii utrzymanie się.
- 6) Bilety wykupne wymieniane będą na bankocetle w głównej kasie deputacyi umarzalnej w Wiedniu, i to podług kursu bankocetli względem konwencyjnej monety, jednak nie wyżej jak 300 za sto (to jest 20 kr. za jeden Ryński.) Główna kassa przesła także bilety wykupne do kas stanów po prowincjach, do głównej kasy Lwowskiej, do kas Węgierskich, &c. gdzie każdy będzie mógł wymienić bankocetle.
- 7) Ponieważ do robienia biletów wykupnych potrzeba czasu i pracy, aby je przeciw fałszowaniu zabezpieczyć, zatem będzie w czasie oznajmione, kiedy deputacya zaniec je wymienić i kiedy w podatkach będą przyjmowane.
- 8) Od 1go Lipca tyle tylko robionych będzie bankocetli pod dozorem rzeszonej deputacyi, ile potrzeba będzie do wymienienia podartych. Od dnia zaś wygotowania biletów wykupnych nie będą daley żadne bankocetle robione, i blachy, narzędzia, &c. do robienia bankocetli będą deputacyi do schowania na zawsze oddane. Deputacya obowiązana będzie przysięga nie wydawać nowych tych bankocetli jak tylko za podarte.

Z Zemlina d. 5. Lutego.

Pod czas niebytności Serwiijskiego Wo-

grańska codziennie swoje posiedzenia, na których naradzała się, iakby nie spodziewany bunt, dowodzey korpusowego Melenko Stoieb, przez łagodne usmierzyc środki, ale że wiadomay Melenko nietylko przeciągnął na swoją stronę mieszkańców kilku powiatow, ale też zamknął się na ufortyfikowanem półwyspiu Boretz w 1500 żołnierzy, którym każe bezpłatnie dawać mięso i chleb i płaci po 15 piastrow żołdu na miesiąc, niech się apotrzezywie uznać Czarnego za naczelnika, a radę Belgrada za władzę narodową; trudno więc, aby łagodne środki skutkowały, ale potrzeba będzie użyć gwałtu przeciw gwałtowi. Jęzzy Czerny przybywszy d. 28 p. m. do Belgradu, sciągnął z tego powiatu 300 jazdy, do której przyłączyło się w Belgradzie 150 koni i z tem wojskiem udał się nad rzekę Morawę.

Z Konstantynopola d. 14. Grudnia.

Anglicy, którzy szanowali dawniey Austryacką banderę, skonńskowali w Smirnie 80 Austryackich statkow. Dziwna rzecz, iż Turcy pozwalają w swym kraju tak uderzających gwałtow.

Roslyanie opuścili prawy brzeg Dunaju i rzeka ta przedziela Turckie od Roslyjskiego woyska. Pora roku nie dozwala z korzyścią prowadzić wojny; oba woyska zajęły więc leże zimowe.

Z Korduby d. 28. Stycznia.

Odebrawszy J. K. Mość uroczystą przysięgę wierności i posłuszeństwa od mieszkańców tego miasta, udał się do kościoła katedralnego otoczony ministrami, radcami stanu, generałami, officerami, gwardyi i innymi znakomitemi osobami przy licznein zgromadzeniu ludu. Na wnieście do kościoła, który był pięknie przybrany, przyjęty był przez duchowieństwo i pod baldachinem do katedry

zaprowadzony. J. K. Mość słuchał mszy i *Te Deum* śpiewanego na podziękowanie Bogu za przywrocny porządek.

Król zaufany w uczuciach, które mieszkańcy tego miasta wynurzyli, oznaymie kazał, iż tyle tylko zostawi tu woyska, ile niedoownie potrzeba do zabezpieczenia spokojności przesiw zamachom złechętnych, spodziewając się, że gwardya obywatelska, składająca się z właścicieli nayszcześniezych, urządzona zostanie, podług planu ministra wewnętrznego. Jenerał dywizyi Desfoles, który mianowany n-przod został rzędcą woyskowym królestwa Korduby, jest także rzędcą Sewilli. Radca stanu, Hrabia Casa - Valenciana zlecenia przydywanania iako kominiarz, królewski w różnych częściach administracyi cywilney. Dziekan katedralny Korduby, X. Gonzales, otrzymał order królewski.

Rządca i Akad z Oceana porwanemi i tu przyprowadzonymi zostali iako sbrodniarze przez rozbojników po drogach, godnych niepaczow junty; całym ich występkiem było, iż Królowi byli wiernemi. Wystawionemi byli po dwadzieścia razy na śmierć, nakoniec wtrącono ich do więzienia inkwizycyi. J. K. Mość rozkazał wypuścić ich na wolność i przywrócić na urzędy, dając im potrzebną pomoc do powrotu do Oceana, i nie omieszka ich przez dobroć swoją wynagrodzić. Kupiec Madrycki, Manuel Sanchez Toscano, był także z tego więzienia wydobyty, do którego bez żadney przyczyny wtrącony został, i o którym junta, zatrutajona ledynie ucieczką i zabraniein pieniędzy, całkiem zapomniata.

Z Bajony d. 8. Lutego.

Xię Abranteski przybył dzisiejszey nocy do naszego miasta, a jutro staj wyjezie. Korpus jego, który miał iść ku Logrono, idzie do Wittoris, Burgos, &c.

Jenerał Bonnet znajduje się w Gizon; za jego zbliżeniem się wszystkie Angielskie statki stamtąd uciekły.

Z Paryża d. 20. Lutego.

Do nadziej mających saszubin Najjaśniejszego Cesarza czynione tu są najwyższe przygotowania. Królowa Jmć Neapolitańska trudni się wszystkimi przygotowaniami dla nowej Cesarzowej. Dyamenty znaczą tu zdrożały. W dniu, w którym J. C. K. Mość wybor nowej swej małżonki oznaymił, poszły akcyje tutejszego banku znaczenie w górę.

Królowa Jmć Neapolitańska wyjechała na przesiw oblężenicy do Strazburga i zaprowadziła do J. C. K. Mei do Compiègne. — Wesołay wyszedł rozkaz, aby wielką salę w Tuilleries zamieniono na salę balową. — W W. Damy dworskie, Xżna Aldobrandini i Hrabina Montesquieu wyjadą, iak mówią, do Braunau, dla przyięcia Maryi Ludwiki.

Przez wyrok pod d. 14 b. m. mianował J. C. K. Mość kawalerami orderu żelazney korony: Marszałka Macdonalda, Xcia Tarentu, Ministra sekretarza stanu Xcia Bassano, Ministra wojny Xcia Feltre, Ministra skarbowego Xcia Gaety, Ministra skarbu publicznego, Hrabiego Mollien, Jenerała dywizyi Lacombe St. Michel i Hrabiego Otto, ambassadora w Wiedniu.

Xżę Eckmühl, Marszałek Davoust, przybył do Paryża.

Jenerał Duhesme, który pod czas całej Hiszpańskiej wojny w Barcelonie dowodził, przybył do Lyonu, skąd iedzie do Paryża.

D. 9 Lutego r. b. znajdowało się w Verdun ogółem 659 Angielskich jeńców, pomiędzy któ eni 314 officerow morskich i lądowych, 152 kapitanow okrętow kupieckich i 29 podrożn, ch.

Pisma nasze zawierają Angielskie doniesienia do 11 Lutego, które oprosz sporow parlamentowych nie ważnego w sobie nie zawierają.

W tych dniach odhędzą ostatni jeńcy Austriacy z Franayi.

Senat wydał na posiedzeniu d. 17 b. m. następującą uchwałę:

Tytuł I. O połączeniu kraiu Rzymskiego z państwem Francuzkim.

1. Krai Rzymski jest do państwa Frauenskiego przyłączony i składa nieodzielną część jego.
2. Podzielony będzie na dwa departamenty Rzymski i Trasimenny.
3. Departament Rzymski mieć będzie 7miu deputowanych w siele prawodawczem, i a Trasimenny 4.
4. Departament Rzymski znajdować się będzie w pierwszym, a Trasimenny w drugim rzędzie.]
5. W departamentach Rzymskim i Trasimenny będzie utworzona jedna senatoria.
6. Rzym jest drugim miastem państwa. Prezydent miasta Rzymu jest obecny pod czas wykonania przyięł Cesarza przy wstąpieniu na tron. Mieć będzie, równie iak deputacye od miasta Rzymu, w wszystkich okazyach pierwsze miejsce (po prezydencie i deputacyach od miasta Paryża.
7. Cesarzowicz następca tronu mieć będzie tytuł i odbierać honory iakże Król Rzymski.
8. W Rzymie znajdować się będzie Xżę z familii Cesarzkiej lub W. urzędnik, który utrzymywać będzie dwor Cesarzki.
9. Dobra, które przeznaczone są na uposażenie korony uchwałą senatu pod d. 30 Stycznia r. b. uregulowane bydź mają przez osobną uchwałę senatu.

10. Gdy Cesarze koronowani będą w kościele Panny Maryi w Paryżu, mają także przed 10 rokiem swego panowania koronowanemi być w kościele S. Piotra w Rzymie.

11. Miasto Rzym mieć będzie szczególne (wolności i przywileje, które mu Cesarz nada.

Tytuł II. O Niezależności Cesarzowskiego tronu od żadnej na ziemi władzy.

12. Żadna obca samowładność nie zgadza się z wykonywaniem Cesarzowskiej władzy we wnętrzu państwa.

13. Przy wyniesieniu na papieżką godność po-prasygnę Papieża, iż nie będą nic przed-siębrać przeciw 4 propozycyom Galikań-skiego kościoła, które na zgromadzeniu du-chow enstwa roku 1682 uchwalone zo-stały.

14. Cztery propozycye Galikańskiego kościo-ła będą uważane za wspólne dla wszyst-kich kościołów katolickich w państwie.

Tytuł III. O Świeckim byciu Papie-żow.

15. W różnych częściach państwa będą urzą-dzone pałace dla Papieża, gdzie zechce mieszkać. Jeden z pałacow będzie koniecz-nie w Paryżu i jeden w Rzymie.

16. Papież wynaszone mieć będzie dwa mi-liony fr. w dobrach, które od wszelkich podatkow będą wolne i znajdować się bę-dą w rożn, ch częściach państwa.

17. Koszta na kolegium kardynalskie i propa-gandy należą do Cesarza.

18. Niniejsza uchwała senatu ma być przez poselstwo Napiasnie, szemu Cesarzowi za-niesiona.

(Pod.) Cambaceres, Xzę Arcykan-clerz państwa.

Cztery powyższe propozycye Kościoła Galikańskiego znajdują się w dziełach Bossue-ta, i brzmią tak następuie:

1. Królowie i Monarchowie niepodlegają w świeckich rzeczach, żadney duchowney władzy lub iey przepisom, i nie mogą być ani wprost, ani ubocznie powaga kluczew kościoła z tronu składanemi. Pod-dani ich nie mogą także od podległości i posłuszeństwa, które im winni, tu zię od wykonaney im prasygnę być uwol-nionemi.

2. Władza stolicy świętey w sprawach du-chownych rozciąga się tylko tak daleko, ile nie sprzeciwia się ustanowieniom zboru Konstancyjskiego.

3. Rozporządzenia krajowe, obyczaje i kon-stitucye królestwa i Galikańskiego kościo-ła muszą być w całej mocy utrzymane i zwyczaje oycow naszych zachowane.

4. Stanowienie Papieża w rzeczach właty nie jest nieomyłne, leczeli kościół na to nie zezwolił.

Mowią, że Wicekról Włotki ziedzie tu znou w swoją małżonką na ślub Cesarza.

Zapewniają, wyraża dziennik Paryżki, iż większa część uczonych zgromadzeń Pa-ryżkich, postanowiła połączyć się w jedno pod nazwiskiem towarzystwa Paryżkiego.

Z Gdańska d. 24. Lutego.

Dnia 12. odprawiono tu żałobne nabo-żeństwo za nie dawno zmarłego Senatora Xię-stwa Warszawskiego Hrabiego Małachowskie-go, na którym były obecne wszystkie wła-dze tak cywilne iako i wojskowe.

Z Kassel d. 15. Lutego.

Wyrokiem Królewskim dobra Opactwa Kwedlinburskiego i Probostwa Magdebur-askiego przeznaczone są na uposażenie orde-ru naszego. Wielki Kanclerz onego (Mini-ster Fürstenstein) ma stopień Ministra i 18,000 frankow pensyi.

Z Rzymu d. 10. Lutego.

Wesoray przybył tu Najjaśniejszy Król Neapolitański, powracając z Paryża do Neapolu; przyjeździec był przez Jenerała Mlollis z licznymi oddziałami jazdy i do pałacu Borgheze zaprowadzony.

Wysoka osoba, mająca w okolicach naszych piękny pałac i trudniącą się umiejętnościami i kunsztami, poczyniła szacowne odkrycia. Odkopano domy dawnego Tuskulanium, w których znaydowało się cokolwiek małych sprzętów i 7 posągów, pomiędzy którymi jedna Musa osobiłwsię piękności. Rzymscy antykwaryusze przeszło 22,000 talentów ją szacują.

Od brzegów Menu d. 22. Lutego.

Najjaśniejszy Cesarz Napoleon wyznać Bawarskiemu Jenerałowi, Baronowi Wrede, 30,000 fr. rocznego dochodu w dobrach w Lavital.

Król Welfalski zniósł wyrokiem swoim pod d. 16 Lutego w królestwie Welfalskim zakon Maltański. Dobra jego i dochody, jakiego bądź gatunku, w całość będą do uposażenia orderu Welfalskiego.

Królowa Bawarska powracając z Paryża do Monachium, przejechała przez Bruchsal.

Z Roszelli d. 9. Lutego.

Szósté nieprzyjacielskich okrętów stoi ciągle przed tutejszym portem na kotwicach. Komunikacya między Wyspami Aix i Oleton jest przerwana.

Z Medyolanu d. 11. Lutego

Podług listów z Genui, Papier, który dotąd mieszkał w Sawonie, przeniósł się do jednego z miast byłéj Prowaneyi.

Z Florencyi d. 10. Lutego.

Onegdaj przybył tu Król Neapolitański przejeżdżając z Paryża. Obierając krótszą drogę nie iechał przez Medyolan. J. K.

Może wyjechał do Królewskiego pałacu Pitti, gdzie przyjęty został przez Xcia Jmci Felixa. Następnie udał się w dalszą drogę do Pisy, gdzie bawi teraz kochana nasza W. Xcia, małżonka Xcia Felixa.

Wiadomo, iż Najjaśniejszy Cesarz postanowił przez wyrok pod d. 9 Kwietnia r. p. że długi księstwa Toskańskiego zaspokoione będą przez oddanie wierzycielom za 32 miliony dobr narodowych. Te są teraz z 33 letnich dochodów szacowane i będą d. 1 Marca oddane kommissyi, która ma zlecenie zaspokoie długi Toskanii.

Z Botzen d. 30. Lutego.

W południowym Tyrolu czynione są z strony Francuzów przygotowania, które domyślać się każą, iż powiaty Eisack i Adygl odpadną od Bawaryi do królestwa Włoskiego.

Pojmanie znanego Karczmarsza Hofer nastąpiło w następującym sposobie:

Gdy granadyerowie Francuzcy zapukali się do chaty, w której się przechowywał, otworzył ją sam z słowami: "Ja jestem Jędrzey Hofer; zaszyduję się w mocy Francuzów. Zabijcie mnie zaraz, ale zachowajcie moją żonę i dzieci. Są one niewinne i nie powinny za mój postępек odpowiadać." Miał przy sobie sekretarza, 18 letniego młodzieńca, syna lekarza z Gracu. W chacie znalazł 4 nabite fuzye, worek papierów, worek pieniędzy około 1200 fr. w różney monete i 28,000 zł. ryń. w Wiedeńskich bankocetlach. — Hofer ma 45 lat, piękny i wysoki mężczyzna. Długa jego i czarna broda daie mu patryarchalną powagę.

Z Pforzheim d. 13. Lutego.

Król Gustaw Adolf z familią swoją mieszkać podobna będzie nad jeziorem Bodenskim w Heitersheim lub Mörseburg, względem czeskiego orzeknię zezwolenia z Paryża.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 11. MARCA 1810.

*Kurs Bankocetli Wiedeńskich względnie
dobrej monety, publikowany w Krakowie dnia
10 miesiąca Marca 1810 roku.*

	w srebrney monecie:	
	złotyh.	kr.
Sto ryńskich Bankocetkami wa- ią waloru	30	46 $\frac{1}{2}$
Jeden ryński Bankocettel ma waloru	—	18 $\frac{1}{2}$

Urząd Administracyi Powiatu Krakow-
skiego nadesłany od J.W. Ministra Skarbowe-
go Dekret Najjaśniejszego Paza do publi-
czney podaie wiadomości.

Wypis z Protokołu Sekretoryatu Stanu.
W Pałacu Naszym w Dreźnie d. 23

Redaktor Gazety Krakowskiej wyraził w obwieszczeniu swoim pod 9 Stycznia r. b. względem prenumeraty po redukcyi w kraju naszym Bankocetli Wiedeńskich: " iż każdy wyrozumiałem będzie, że niepodobna, aby mógł dać gazetę na pół roku za 9 ryńskich w Bankocetlach po ich redukcyi. „ Jakoż wielu Prenumerantow, wchodząc w słusność, dopłaćcali zaraz stołownie do powyższego obwieszczenia do 27 zł w monecie. Gdy te-
raz podniosły się Bankocette, przeto wszyscy, którzy po 9 ryńskich dopłacili, raczą tyl-
ko za drugi kwartał od 1go Kwietnia do ostatniego Czerwca r. b. dopłacić po 10 ryńskich
w Bankocetlach lub zł. 18 gr. 15 w dobrej monecie bez poczty, a z pocztą po 11 ryńskich
w Bankocetlach lub zł. 17 gr. 15 w dobrej monecie, płacąc cokolwiek więcej nad tę cenę
poczty, w której zamawiają sobie gazetę, za dostawianie oney. Toż samo ściąga się i do
nowych Prenumerantow. Redaktor uprasza tylko, aby się raczyli wcześniej zgłaszać. Pod
osobnemi kopertami nie będzie gazeta posyłana; każdy więc z Prenumerujących raczy się
w tej mierze do najbliższej siebie poczty udać.

miesiąca Stycznia 1810 r.

Fryderyk August, z Bożey Łaski Król
Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Zważywszy, że utrzymanie Monopoli-
um Tabaki i Tytoniu w kraju traktatem Wie-
deńskim Nam oddanym, wcale znayduie tru-
dności, i mieszkańcom kraju tego stać się mo-
że uciążliwym, na prośbienie Ministra Na-
szego skarbu, i po wysłuchaniu zdania Na-
szej Rady Stanu, postanowiliśmy i stanowie-
my, co następuje:

Art. I. Monopolium Tytoniu i Tabaki w
spomnianym kraju jest zniesione.

Art. II. Zapasy, jakie w magazynach Mono-
policznych znaydą się, mają być przez
publiczną licytacyą sprzedane.

Art. III. Uskutecznienie i ogłoszenie ażebyście

go Dekretu Ministrówi Naszemu Skarbu
Xięstwa Warszawskiego polecamy.

(Pod.) *Fryderyk August.*

przez Króla

Minister Sekret.

Stanisław Breza.

(L.S.)

Zgodno z oryginałem:

Zgodność zaświadczam
Ikoltsdorf.

Minister Sekr. Stanu

(Pod.) *Stanisław Breza*

Zgodno z oryginałem

Sekretarz Rady Stanu

i Ministrów

Stanisław Grabowski.

Z urzędu Admi. Pow.

Zgodno z oryginałem.

Krak. (Pod. Hen. X.

Felix Grodzicki.

Lubomirski, Prezes.

Sekr. Jen.

Z Wieliczki d. 5 Marca.

Dzień uroczysty Imieniu Naj. Króla Jmci, Pana naszego Miłościwego, zapowiedziany tu był z rana wielokrotnemi z męździejzy wystrzałami, poczem o godzinie 10tej była Wotywa śjiewana i *Te Deum Laudamus* w kościele parafialnym przy podobnychże wystrzałach, w przytomności licznie zebranego ludu, jako i kommissarza do Administracyi Salin wyznaczzonego z strony Xięstwa Warszawskiego J. W. Xawery Hrabi Wsiefotowskiego na czele całej Administracyi Salinowej, tudzież Magistratu miasta Wieliczki in gremio na ten akt zgromadzonych, a to przy paradzie wojskowej oddziału jazdy pułku 8go przed kościołem, jako i oddziału piechoty pułku 15go w kościele uszykowanego. Pod czas obiadu u J.W. Kommissarza Wsiefotowskiego z powodu tej uroczystości danego, na którym znajdowali się J.W. Baron Mayer de Haidenfeld, Jenerał porucznik Ces. Austriacki i J.W. Radca nadworny, Baron de Baum, oba Kommissarze Ces. Austriacy do demarkacyi, officerowie tak Xięstwa Warszawskiego, jako i Austriacy, anakomitsi z Administracyi Salin

tek dawnieysi, jako i świeżo z Xięstwa Warszawskiego przydani urzędnicy. Spelniano przy wielokrotnym huku z męździejzy zdrowie Najiaśnieyszego Króla Jmci i Najiaśnieyszey Familii, jako i szczęśliwego połączenia dwóch wiekich w Europie Monarchow, Najiaś. Cesarzow Napoleona i Franciszka, tegoż dnia w Wiedniu obchodzonego, a wrożacego całej Europie tawaty pokoju i pomyślność.

Z Sztokolmu d. 13. Lutego.

D. 8 b. m. liczna deputacya od stanow państwa przyniosła Królowi następujący adres podziękowania z powodu przywroczonego zupełnie pokoju, który Marszałek państwa czytał:

"Potężny i Najłaskawszy Królu! Wdzięczność tylko za doznane dobrodziejstwa sprowadzała dotąd stany do godnego tronu W. K. Mci, lecz i dziś nie z innem uczuciem do niego przyśiępną. Z zaskakującą nadzieją, i całkowitym zapalem miłości oyczyny odebrały stany rapport oprzywroczonego i szczęśliwie zapewnionym zupełnym pokoju. Stany państwa uważają tę pożądaną spokojność jako dar Nieba przez ręce W. K. Mci zesłany, i spieszą się w imieniu uratowanego narodu złożyć W. K. Mci uroczyste nayspokorniejsze swoje uczucia za oycowską Jego staranność o uratowanie tego państwa, któremu zawzięty los zupełną groził zagubą. Utrzymywacz pokoju w dawniejszem niebespieczeństwie, stał się jego przywrocicielem w niebezpieczniejszym bardziey jeszcze czasie. W chwili kiedy zaledwo promyk zstawał nadziei pokoju, nie można było obiecywać go sobie bez ofiary. Z żalosnem uczuciem, a ostatecznym pod panowaniem W. K. Mci, ubolewają stany nad utratą 3ciej części państwa, którą nieszczęśliwa wojna od oyczyny oderwała; lecz cieszą się przynajmiej z ura-

utowania same władności, otwierającym się widokiem lepszych czasów, myślą, iż pokoy i zgoda zagoją poniesioną rękę i przywrócą kiedyś państwu moc, którą w nieszczęściu utraciło. Mieszkańcy Szwedzcy dołożą przy spokojnych granicach swoich wszelkiego starania do utwierdzenia, stosownie do dobroczynnych zamysłów W. K. Mci, odradzającego się dobra, i poczytną się zadosyć szczęśliwych, gdy Niebo zachowało im ich Króla i wolność. Stany poleżały się dalszey łasce i opiece W. K. Mci, i to, co bardziej nad siebie cenią, to jest oyczyznę.,,

Odpowiedź J. K. Mci.

"Przyjmując ważne powołanie, do którego wezwało mnie zaufanie narodu, miłość drogiej oyczyzny była mi jedynie powodem do przyjęcia go, nie zważając bynajmniej na niektóre słabości, przywiązane do przeszłego moiego wieku. Ważny wpływ miłości oyczyzny odmłodził moje sily, a nadzieja ratowania Szwecyi, ożywiła moja odwagę, gdy znalazłem gotowe stany do wspierania moich dla dobra oyczyzny zamiarow. Jeżeli moje starania o otrzymanie pożądanego, acz drogo zakupionego pokoju, szczęśliwie poszły, jest to darem Najwyższego, za który powinniśmy mu czułe nasze składać dzięki,

że wspierał w tym razie naszą oyczyznę, która doznała już nieraz jego oycowskiej dobroci. Z radością przykładam się będą do utrzymania pokoju dla dobra kraiu i zagojenia bliznow, które krwawa zadała nam woyna. Z prawdziwem ukontentowaniem przyjmuję pochwały i podziękowanie stanow za moje usiłowania i będzie zawsze moim staraniem odpowiadać ich życzeniom, gdyż te zgadzają się z dobrem i szczęściem państwa. Oświadczam stanom tak w ogóle, iako i w szczególności Królewską naszą łaskę.,,

Z Augsburga d. 18. Lutego.

Wczoraj pewnie ono stąd na 14 wozach 14 milionow Frankow kontrabyucyynych Austryackich pieniędzy, które tu od niejakiego czasu leżały złożone, do Strasburga. Summa ta składa się częścią z sztabow złota, częścią znowo bitych 2 ryńskówek, iednorównskówek i 20 kracyc. Furmani biorą od każdego centnara po 6 zlr. i nie płacą nigdzie żadnych opłat. Nazad wolno im brać ładunek. Kompania Francuzkich kanonierow, prowadził ten transport. Cesarsko - Francuzki płatnik Wieser pojechał także do Strasburga; ale powrocił tu za 10 lub 14 dni, dla odebrania za wexle pieniędzy.

Elektor Trewirski choruje od dni kilku.

D O N I E S I E N I A.

Z Urzędu Administracyi Powiatu Krakowskiego. — Donosi się, iż w kancelaryi głównej magistratu Zamoyskiego dnia 25 t. m. odprawiac się będzie licytacya do 400 sztuk skór z rzeźnietego bydła, na którą wszyscy mający ochotę kupną wzywają się. Dnia 3 Marca 1810 r. *Felix Grodzicki: S. Jen.*

W dniu 26 Marca r. b. [przez publiczną licytacyą 500 centnarow żelaza w zapasach Suchelniewskich pozostałego, za dobrą monetę w Suchedniowie sprzedane będzie, co do publiczney podaie się wiadomości.

Podae się do publiczney wiadomości, iż ogrod wielki, iak najlepiej oparkaniony za szpalerem wielkim lipowym z altaną chińskim gustem wybudowaną, z murywanym pałacikiem, oranżeryą, w której znajdują się drzewa różnego gatunku, ogrod zaś nayprzedniejszemi gatunkami drzew i krzewiow zaopatrzony z dziedzińcem wielkim przed ogrodem, na którym znajdują się różne pośdyunki, wozownie, stajnie, dom dla ogrodnika, studnia, szopa i inne. To miejsce wygodne jest na zsyłki. Który to ogrod i dom znajduje się w Kra-

kwowie na Weśoty pod Nr. 203, na trakcie targowym Mogiłskim położony jest, i który na Bankocetle sprzedany być może. Zyczący sobie kupienia ma się udać na Swiecką ulicę Nr. 342 na drugie piętro. — Meble jakie się znajdują w domu murowanym, altance, tudzież sprzęty w kuchni przy ściankach będące, a w oranżeryi drzewa wytrynowe, krzewy, kwiaty i inne tem podobne, naczynia żelazne do ogrodu służące, iako i drewniane, tudzież wiele materiałów do pożądanego utrzymania ogrodu, osobnym inwentarzem wyspecyfikowane podaniem będą chętnemu ten ogrod kupić.

Dobra do sprzedania nad Wisłą o milę od Zawichosta na lewym brzegu Wisły z obszernym lasem; spichlerz murowany na kilka tysięcy korcy zboża i magazyn murowany na dwa piętra. Wszystkie gospodarskie budynki nowe. W siewu do 450 korcy ogółem. Dwór i ogrod w dobrym stanie. Palszczyzny podostałek ciągłej i pieszej. Dziedzic tych dóbr, jeżeli teraz Transakcyja kupna byłaby zawarta, przyjmie pretium Bonorum na 30 Jan przysły i w Bankocetlach. — Pokowa summy może zostać przy dobrach na lat trzy. Tenże właściciel dóbr wyżey rzeczonych, życzyłby sobie nabyć w okolicach Krakowa nadalę o mil dwie od miasta, przez zamianę, lub za gotowe pieniądze. — Chcący te dobra nabyć, ma się zgłosić ustnie, czyli też listownie do Redaktora Gazety w Krakowie; gdzie inwentarz przeyrzeć może.

Nietady niektóre sprzeciwiające się przepisom policyjnym i dobremu porządkowi, które od niejakiego czasu w mieście między Faryniarkami, przekupkami i przekupkami, kurnikami, szynkarzami i piekarzami zagęściły się, zniewalają Magistrat, nim porządek targowy, który w książce drukiem Publiczności ogłoszonym zostawie, tym czasem następujące ogłosić przepisy i podać za prawidło zachowania się podług tychże.

1) Nie wolno jest odtąd siadywać faryniarkom w rynku utrzymującym ogień i głoźącym niebezpieczeństwem zapuszczenia pożaru między kramy drewniane, osobliwie w czasie gwałtownych wichrow, i dla tych wyznaczają się do siedzenia miejsce tak jak dawniey po bramach opatrzonych murowanym sklepieniem, a zatem od ognia bezpiecznych. Faryniarz lub faryniarka dostrzeżona z ogniem na rynku lub w ulicach miasta, natychmiast aresztowana i na ciężki 8 dnowy areszt wskazana zostanie.

2) Przekupki i przekupnie, z eleniark i kramarze w Niedziele i święta o godzinie gtey przed południem uprzątnąć powinny na rozkaz Rewizerow Policyi, Targowego kommissarza lub Adjunktow jego swoje wiktuały i zupełnie się wstrzymać od dalszey sprzedarzy z powodu naboleństwa aż do godziny 4tey po południu pod konfiskatą tychże.

3) Szynkowanie trunkow i grani w Billard w niedziele i dnie świąteczne od godziny gtey aż do 12tey pod strofem i dukata jest zakazane.

4) Nakazuje się piekarzom numerowanie chleba, które od niejakiego czasu jest zaniedbane, pod zagrożeniem konfiskaty nienumerowanego pieczywa.

5) Dla kurnik i przekupek trudniących się sprzedawaniem drobitu, masła, syra i jay wyznaczają się miejsce do siedzenia tak jak dawniey plac Dominikański na Sztokowej ulicy i zamykowanie się cnym na rynku na dni targowe w zimie przed godziną 11tą, a w lesie przed godziną 10tą jest zupełnie zakazane pod karą konfiskaty artykułow żywności i karą aresztu.

6) W dzień poniedziałkowy pod karą konfiskaty nie wolno jest na Kleparzu liwercantom, handlarzom zboża, przekupniom i faktorom zakupować zboża lub jagiet, wylawszy piekarzow, piwowarów, tłuszczow, młynarzow, zagranicznych kupcow i prywatne osoby, które na swoje własną potrzebę kupują. Liwercanci, handlerze i przekupnie mogą dopiero kupować we wtorek po godzinie 11tey. Podług tych przepisow ma się każdy zachować.

Z Rady Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa, dnia 18 Lutego 1810 roku.

Jacek Mieroszewski, Zastępca Prezydenta M. K.

Podaje się do powszechney wiadomości, iż Rzeźnik Woyciech Cygankiewicz, dostrzeżony w robieniu trudności co do sprzedarzy mięsa wołowego dla Publiczności na karę 18 zł rya. skazany został, z zagrożeniem utraty na zawsze Rzemiostła.

Jacek Mieroszewski Zastępca Prezydenta.

Z Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa. Dnia 16go Lutego 1810 roku

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 11. Marca 1810

DONIESIENIA:

Zgromadzenie Miłosierdzia i banku Pobożnego Krakowskiego, ostrzega niniejszem wszystkich zastawników, których fanty, w roku 1808 przez publiczną licytacyą sprzedanemi zostały, aby, stosownie do rewersow bankowych, sobie przy zastawach wydanych, albo sami, albo ich successorowie zręczonymi rewersami do kassy bankowej zgłaszali się nie bawnie i przewyżki (superaty) w bankocetlach do kassy w owym roku złożone, sobie należące, z teyże kassy wcześniej poodbierali. Chociaż bowiem podług ordynacyi wspomniane przewyżki od czasu licytacyi do upływu lat sześciu, to jest: do roku 1814 czekać powinny w kassie bankowej swych właścicieli; atoli, tak w bankocetlach złożone i tak święte kwoty, że do czasu przepisanego zawsze do oddania nie odmiennemi bydź na doręczu muszą; tak też nie winnych pieniądzech, tylko w bankocetlach Austryackich swych właścicieli w kassie doczekaliby bankowej, i pomimo tego, że bankocetle Austryackie podług Patentu d. 7 Grudnia 1809, od dnia 6 Czerwca r.b. bieg swoy utracą w tym kraju; właściciele atoli przewyższek i po tem dniu w bankocetlach przewyżki przyjąć, a zatem stratę siąd wynikającą, sobie samym przypisaćby musieli; gdyż kassa bankowa bez ich teraz wyrażnego zezwolenia ani podług Ewaluacyi ogłoszoney, odmieniać, nie jest władną, ani też obowiązana tak iako i całe Zgromadzenie z miłości bliźniego tem zatrudniające się usłanowieniem; ile bez wszelkiego procentu, ubośtwu wstydzącemu się zebrać, aby się lichwami nie gubiło, kwot różnych pieniężnych w sekrecie pożyczające na fanty; a nawet obmyślniejszy sposób, aby i taxa urzędowa fantu, ubożego tajnegożeszce pieniądźmi pożyczonemi ratować się chcącego, bynajmniey nie korztowała.

Potrzebujący albowiem pieniędzy na fant czyli sukieny czy kleynotowy, przychodzi we Wtorek lub Piątek, tylko do Pisarza banku, w Krakowie, w ulicy Siemney pod Nr. 58 na pierwszym pięttrze mieszkającego; prosi go formę drukowaną taxy i zaraz na tablicy na dole przybitey w sieni, czyta Taxatorowi względnie swego fantu przysięgłych z wyrażeniem miejsca ich i Numerem mieszkania, idzie do któregokolwiek z nich, oddaje formę taxy; Taxator fant taxuie i podpisuje bezpłatnie. Właściciel z taxą i fantem, wezwawszy z sobą, jeżeli potrzeba, przyruciela, o którym niżej, powraca do tegoż samego Pisarza, fant zostawia, taxę i rewers swoy podpisany. Pisarz daie mu w pieniądźkach bieg w kraju mających, jeżeli na fant sukieny, procz futer, połowę; jeżeli na kleynotowy dwie trzecie części wartości fantu, które iednak zł. pol. 1000 przenosić nie mogą, i daie oraz właścicielowi rewers okazujący, ile pożyczyl z kassy, na taki fant, i ile taxowany? Właściciel fantu ratuie się tą kwotą pożyczoną przez rok i niedzieli sześć. Potem czasie fant wykupując, oddaie kwotę pożyczoną, bez procentu, i rewers bankowy odbiera zaś swoy

fant w zupełności z rewersem swoim i taxą. Jeżeli zaś fantu na ezas^o przepisany nie wykupił, ten przez publiczną licytacją bywa sprzedany, kwota pożyczona odbiera się do kassy bankowej, a reszta nad ilość do kassy należąca z licytacji podniesiona, jest tą przewyżką (superata) która od czasu sprzedania fantu nieodmienna, czeka w kassie przez lat sześć właściciela lub jego sukcesorów. Przez które, gdy odebrana nie zostanie, dopiero odtąd ta przewyżka pomnaża masę bankową pożyczoną bez procentu, raz wraz między ubożstwem wstydzącem się żebrać cyrkulującą, tak dalece, iż w kassie tey sammy cyrkulującej nic nie zostaje dla tego, że jeden oddaje, a drugi zaraz albo tegoż dnia, albo natychmiast potrzebujący ubogi bierze.

Oświadcza się oraz wszystkim zastawnikom lub ich następcom, choćby którego i rewers bankowy przypadkiem zgubił, iż mu przewyżka wypłaconą zostanie, byleby udowodnił, iż on tym samym, którym się być powiada jest zastawnikiem w protokole banku zapisanym. A zaczem chcący nie tylko przewyżkę odebrać, ale i na nowo któkolwiek potrzebujący zastawić, jeżeli sam nie jest kassie banku, lub któremu z zgromadzenia urzędnikowi znanym, albo sam pisać nie umie; powinien sprowadzić do kassy swego zaufanego przyjaciela pisać umiającego, wiary godnego, tu osiadłego i któremu Urzędnikowi Zgromadzenia lub samey kassie dobrze znanemu, aby ten podpisem ręki swey tak w protokole, iako i na rewersie zaświadczył: iż odbierający cokolwiek z kassy banku, a na reszcie i ze składu, tenże sam jest, którym się być powiada, lub prawy sukcesor moc odebrania mający. Inaczej, choćby kto i rewers bankowy przyniósł (który może właścicielowi zginął, albo skradziony został) nie mu, nietylko z kassy, ale i ze składu wydanem nie będzie.

Uprasza się więc na miłość ludzkości potajemnie cierpiącej W.W. Pasterzów, Dworów i Przetozonych wszelkich Zgromadzeń, tudzież Urzędników miast i miasteczek, aby niniejsze Obwieszczenie z Gazety wypisać kazawszy, toż wszystkim podległym sobie przyzwolicie ogłosić, doskonale wytłumaczyć i przyległe sobie miejsca, gdzieby Gazeta Krakowska nie dochodziła, o tem dawnem i iedyndym w Europie, przeszło od dwuohset lat ustanowieniu uwiadomiać i nauczać raczyli. W nagrodę zaś swey troskliwości litosney, tę godną dusz szlachečných w sobie uczutą roskosz. — iż nie masz nic miłoszego na świecie; iak stawać się ratunkiem i pomocą swym Braciom: Ludziom.

W Krakowie d. 27 Lutego 1810 roku

Domnik J.K. Markiewicz Zgromadzenia

Miłosierdzia i Banku pobożnego Krakowskiego Prezes mp.

W Imieniu Najjaśniejszego Fryderyka Augusta Króla Saskiego, Xcia Warszawskiego Pana naszego miłościwego, &c.

Magistrat Miasta Solecznego Krakowa przypomina wszystkim Panom Opiekonom dzieci małoletnich, kuratorom i stronom interessowanym, aby względem summ w depozycie do ich użycia lub elokowania w bankocottach znaydujących się, potrzebne środki poki kursu i niebawmie przedsięwzięli, gdyż wypadź mogącą stać szkodę dla małoletnich lub nieprzytomnych ich opiekonom wie i kuratorowie z własności swey powrócić byliby obligowanemi tak iak i strony swego prawa będące szkodę stać wynikłą własney opieszłości swoiey, przypisaćby miały.

W. Lichocki, Z. L. S. S. M. K. I

Z Rady Wydziału Sprawiedliwości Magistratu Krakowskiego d. 15 Lutego 1810.

Kowalski.

Urząd Administracyjny Powiatu Krakowskiego przychylając się do prośby Heleny Gibkowsy z wsi Czudowa przez Dominiana Czernichow podanej która o mezu swym Mikołaju Gibek oddanym z wsi Czudowa w roku 1798 na rekruta do wojska Austryackiego, nie ma wiadomości, wzywa niżejssym każdego ożycia lub śmierci tegoż Mikołaja Gibek do-

kładną wiadomość mającego, aby takową urzędowi tutejszemu oznajmił, i dowody tej wiadomości złożył. W Krakowie dnia 12 Lutego 1810.

(Podpisano) *Henryk Xiążę Lubomirski, Prezes.*

J. Wodzicki R. S. W.

Gdy przy Magistracie Stołecznego Miasta Krakowa, zaważował miejsce Kalkulatora miejskiego z pensją roczną zł. ryń. 600, przeto w celu osadzenia tego miejsca stosownie do dekretu cesarskiego urzędu Administracyjnego powiatu Krakowskiego dnia 8go miesiąca Lutego r. b. Nr. 889 wypisuje się konkurs aż do dnia 18go miesiąca Marca 1810 roku z tym dodatkiem, iż kandydaci, którzyby życzyli sobie osiągnąć tę funkcję, mają się z prośbami swemi zgłosić do magistratu Krakowskiego. Naywiększy wzgląd na tych kandydatów mianym będzie, Ktorzy nietylko okażą zręczność moralną i pilność w pełnieniu obowiązków, ale także wiadomość języka narodowego i niemieckiego, któren dla osiagnienia wiadomości pryworow komesznie jest potrzebny iako też na tych, którzy przy izbach rachunkowych praktykę mieli.

Z Rady Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa d. 9go Lutego 1810.

Jacek Mieroszewski, zastępca Prezydenta M. K.

Donosi się publiczności, iż niejaki Schneyder czyli Sanaydrowicz z dzieckiem ledynastofletnim poszedł najpierwey w służbę do W. Witosławskiej Postuliny mieszkającej w Cieplicach, potem w domu W. Antoniego Witosławskiego szwedzkiej Szweykowa w powiecie Halickim mieszkającego pod czas sedziego Halickiego, a później P. dezasowego Kłomyskiego, edukował się iako słuzacy razem z W. Jozefem Witosławskim. Wyjechał potem z Panem swoim W. Antonim Witosławskim do dóbr jego Jaskowie w kordonie Roslyjskim leżących i w tej służbie umarł. Została po nim znaczna sukcesyja w złocie i w srebrze. — Ktokolwiek by więc mógł udowodnić prawa swojego do sukcesyji ma się zgłosić do W. Jmć Xiędza Jozefa Witosławskiego, Kanonika Katedralnego Przemyskiego, i Audytora Jasień Wielmożnego Biskupa do Przemysła lub przez Duklę, Jasienicę do Brzozowa.

Fryderyk August, z Bożej łaski Król Saski. Xżę Warszawski, &c. &c.

Sąd Szlachecki Krakowski Panu Michałowi Chronowskiemu, o mieyscu przebywania jego niewiadomy, niniejszym Edyktem nakazuje, aby tenże konsygnacęją majątku po niegdys Faustynie Tekli Chronowskiej córce swojej pozostalego, a przez siebie już obiętego dla wymierzenia taksy po śmiertelney, w przeciągu niedziel sześciu Sądowi tutejszemu złożył w przeciwnym bowiem razie inwentarz majątku jego, po wyżej wspomnioney córce; końcem wymierzenia teyże pośmiertelney, z porządnym zostanie. W Krakowie dnia 9 Stycznia 1810 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Mąko'ski.

Lewicki.

Z Rady Sądow Szlacheckich Krakowskich.

Olearski.

Z dnia 23 na 24 w nocy ukradziono Marcinowi Suchankowi Półrolnikowi z wsi Wolki do tutejszego Państwa należący 3 konie, z których watach gniady z kułatką na czole lat 14 mający, klacz kara bez żadney odmiany lat 9 mająca i watach kary sam w sobie lat 5 mający, wszystko troje było średniego wzrostu, za których odkrycie lub złapanie złodziei każdemu właścicieli wspomnianych koni przyzwoitą nagrodę przyrzeka. O której to kradzieży że jest wiadomo tutejszemu Zwierzchności, niniejszym zapewnił się.

Dan Państwo Motkówice d. 24 Lutego 1810.

B. Wasowicz.

Na ulicy Grodzkiej w Krakowie w bliskości kościoła Wszystkich SS. dnia 11 Lutego r. b. znaleziony został kawał Kroazy czarney na chujki i oddany do Urzędu tutejsze-

go tym końcem, aby go sobie prawy właściciel odebrał. — O czem przez niniejsze do publiczny podaie się wiadomości. — Przez tego niewiadomey osobie wychodzącej z Urzędu Dyrekcyi Policyi przed kilką dniami wyroniła się chuśka płocienna do nosa z literami dwoma czarno znaczonemi. — Zechce przeto właściciel rzecz swoją odebrać.
Z Dyrekcyi Policyi w Krakowie d. 17 Lutego 1810.

Niżej podpisany mając kamieniczkę prawem natury po zmarłej matce swojej, na Kazimierzu stojącą pod Nrem 77. a która żadnym długiem obciążoną nie jest dosprzedania, z wolney ręki. Kto sobie życzy nabytć, ma się udać do Pana Szczepana Dunicza na Kazimierzu mieszkającego, lub do mnie prosto do Warszawy na ulicy Nowy Świat pod Nr. 1293. Summa szacunkowa do lat pięciu na pierwszą intabulacyą może zostać za procentem podług prawa przepisanego.

Stefan Kokoway.

Alexander Celey po oycu poddany z dóbr Klimontowa sytuowanych o milę od Wodzisławia i Xięża, będąc wziętym do ogrodu za ogrodniczką, a przez lat kilka przeciwiczywszy się w ogrodnictwie, nakładem i znacznym kosztem Pana swego, tenże uciekł dnia 11 miesiąca Lipsa, dość szkody Panu swemu narobiwszy, i ludzi dworskich pozarywawszy, jest on wzrostu dość dobrego mężczy w sobie, twarzy okrągłej przez którą plamki nieco czerwone pokazują się, oczow lasnych, niezarażających jeszcze, i lat około 22 mający włosow z tytu uciętych siennawych, procz rzeczy z sobą wziętych, ma dwie kapoty jedna sieraczna w paski, druga z sukna szarego przetarta, boty nowe i podszycie takież; ktoby o takim zbiegu dał wiadomość do Jurzydykcyi dóbr Klimontowa, nie tylko, że podróż wrocena mu będzie, ale nadto nagrody w dobrych pieniądzech czyli monecie Pruskiej odbierze zł. pol. sto. Poehlebia sobie tuteysza Jurzydykcyą, że każde Państwo w przypadku mienia wiadomości o takim czelaku raczy przychylić się do proźby tuteyszey Jurzydykcyi. Dan w Klimontowie d. 15 Lutego 1810 roku.

Rawel Tuchowicz, Reprezentant Dominium.

Król. Xiążęcy Sąd Szlachecki Lubelski urzędownie będąc uwiadomionym, iż depozyta swe przez zesły rząd Cesarско-Austryacki w miesiącu Maju 1809 wywiezione, w przedkim czasie na powrot odesłanemi bydź mają, troskliwy o bezpieczeństwo majątkow obywatelskich w pomienionym depozycie, tak w biletach bankowych Wiedeńskich jako i w monecie miedzianej Austryackiej złożonych wzywam niniejszym Edyktem wszystkich opiekunow, kuratorow, i innego imienia interessowan strony, aby w przeciągu dni 14 do tuteyszego Sądu projekta, iakiemi wspomniane własności w biletach bankowych Wiedeńskich i miedzi Austryackiej złożone przy teraznieyszey zmianie ich wartości urzędowale ogłoszoney za spodziewanym powrotem kassy depozytowey tuteyszego Sądu Szlacheckiego zabezpieczone mieć chcą, tenz pewniey podali, za w przeciwnym razie wszelkie Sąd wynikające szkody własney opiekarstwi przypisać będą winni.

Dan w Lublinie dnia 13 Lutego 1810 roku.

W niebytności J.W. Przesesa.

Władich.

Euczyński.

Wysiekiński.

Singer de Wysogorski, Sekretarz.

Na ulicy Szechańskiej znajduje się kamienica do sprzedania pod Nr. 362 ozech piętrach oraz i zbior obrasow znaczny, po zmarłym Estreyherze Malarsu Akademickim i publicznym reżunkow Profesorze; kamienica ta przed kilką laty z gruntu reparowana, w położeniu dobrym widocznym, ma wjazd obszeray, piwnice wyborac, ogród z wozownią przyłączoną na rozległym podwórzu, kanał murowany i t. d. Dalszą informacyą odebrać można u JP Alowzego Estreyhera Profesora lekcyy publicznych Akademii tuteyszey mieszkaącego w tymże samym domu na drugim piętrze.